

СМЕЛИЯТ ЯНКО

Превод от английски: Емилия Стаматова, 1996

chitanka.info

Живели в едно село трима братя и три сестри. Двамата били умни, а третият смятали за глупав. Той се наричал Янко. Когато двамата братя отивали на работа, Янко оставал вкъщи да пази сестрите си. Веднъж един граф пристигнал с каляска, теглена от два коня, и поискал от глупавия Янко най-голямата сестра за жена.

— Графе — рекъл Янко, — не мога да ти я дам. Защото братята ми ще ме убият.

Графът започнал да му обещава какво ли не, само и само да му я даде, обещал му да му помага и Янко се съгласил.

Върнали се двамата братя от гората.

— Къде е сестра ни? — попитали те.

— Братлета, дойде един граф с каляска с два коня, дадох му я за жена!

— Ако ожениш някоя от другите ни сестри без ние да знаем, ще те убием.

На следващия ден те отишли на работа, а в къщата пристигнал втори граф.

— Приятелю, дай ми средната сестра за жена!

— Не мога да го направя, графе. Вчера дадох най-голямата ни сестра на друг граф и братята ми се заканиха, че ако направя същото с останалите ни сестри, ще ме убият.

Но графът се молил толкова дълго, че Янко отстъпил. Прибрали се вкъщи братята:

— Ей, ти глупако, къде е средната ни сестра?

— Братлета, дойде още един граф с каляска, теглена от четири коня. Той толкова много ме моли, че накрая му я дадох.

— Ако ожениш и третата ни сестра, ще те убием. Така че внимавай!

На третия ден дошъл трети граф с каляска, теглена от шест коня:

— Приятелю, дай ми най-малката си сестра за жена!

— Пресветли графе, няма да го направя. Защото братята ми вчера много ме хокаха, че съм дал другите ни две сестри. Ако ти я дам, те ще ме убият!

Но графът обещал да му помогне и му казал да не се измъчва. Накрая Янко отстъпил и дал и третата сестра.

Върнали се вечерта братята у дома.

— Ей, глупако, къде е сестра ни?

— Братлета, дойде още един граф с каляска, теглена от шест коня, успя да ме измоли и аз му я дадох.

Братята здраво го набили и изгонили от вкъщи. Янко тръгнал немил-недраг през планини и гори, докато стигнал до една голяма дупка. Спуснал се на дъното ѝ и се озовал пред една врата. Почукал той, защото вече умираше от град. И кой мислите му отворил? Най-голямата му сестра.

— Ох, братко, откъде се взе тук? Моят мъж не е граф, а змей с дванайсет глави. Ако се прибере и те завари тук, ще те убие.

— Но сестричке, може и да ме пощади, след като те дадох да станеш негова жена.

Прибрал се змеят вкъщи и ревнал:

— Жено, мирише ми на човек.

— Но, душичке, откъде ще се вземе тук човек, нали нито птичка, нито бръмбарче, прелитат тук.

— Пфу, жено, мирише ми на човек, някого си скрила.

— Да, няма какво да крия, моят брат е тук.

Тогава змеят съблякъл змейската си кожа и викнал:

— Ако си най-големият брат, излез, ще те насека на дребни трески, ако си средният, излез, ще те насека като елхови клонки, но ако си най-малкият, излез, да те нагостя!

Излязъл Янко и змеят радостно го приветствал. После седнали на трапезата.

— Как стигна до тук, братко!

— Братята ми ме изгониха, защото дадох сестрите си на теб и твоите братя. Заскитах се немил-недраг и стигнах до тук.

— Хапни си, братко, хапни си. Имам три часа свободно време. После ще си тръгнеш, защото облека ли змейската кожа, ще трябва да те убия. Ще ти дам един мой косъм, но добре го пази. Ако ти изпаднеш в беда, духни го, и аз ще ти се притека на помощ. А сега ще ти дам една мишка да ти покаже пътя. Тя ще те заведе до моя среден брат. И вече се пази от мен, братко!

Мишката завела Янко при средния брат на змея. Почукал Янко на вратата и след малко пред него застанала средната му сестра.

— Добре дошъл, братко, откъде се взе тук? Нито мушица, нито мравка идват по тия места. Моят мъж не е такъв, за какъвто ни се

представи вкъщи. Той е орел, крал на всички птици. Ако си дойде, ще те убие!

— Но сестричке, едва ли ще постъпи така с мен, нали аз те дадох да му станеш жена.

Сестрата обаче го скрила.

Върнал се мъжът ѝ и викнал:

— Пфу, жено, тук мирише на човек!

— Ах, любими, откъде ще се появи тук човек? Та по тия места нито мравка, нито мушица, нито бръмбарче идват!

— Пфу, жено, мирише ми на човек!

— Ами, любими, моят брат е тук.

— Веднага да излезе. Ако е най-големият, ще го насека на юфка, ако е средният, ще го насека на кускус. А ако е най-малкият, нека заповяда на обяд!

Излязъл Янко от скривалището си.

— Как стигна до нас?

— Трябваше да тръгна по света, защото братята ми ме набиха и ме изгониха от вкъщи.

— Седни да похапнем. Имам пет часа свободно време. Като си тръгнеш от мен, ще ти дам едно мое перо. Но го пази добре. Ако изпаднеш в беда, аз ще ти помогна.

Дошъл часът на раздялата.

— Сега, братко, ще ти дам една муха да те води. Тя ще те заведе при най-малкия ми брат, който е мъж на най-малката ти сестра.

Мухата завела Янко до морето. Почукал Янко на вратата, отворила му най-малката сестра.

— Ооо, добре дошъл, братко, откъде се взе тук? Тук не идва никаква жива твар.

— Трябваше да дойда тук, сестричке, защото братята ми ме набиха и изгониха, задето ви ожених за графове.

— Братко, моят мъж не е този, за който ни се представи у дома. Той е риба, крал на всички риби. Ако се върне сега, ще те унищожи.

— Но сестричке, може да е милосърден към мен, след като те дадох да му станеш жена.

За всеки случай сестрата го скрила в бюфета.

Върнала се рибата вкъщи.

— Пфу, жено, мирише ми на човек.

— Но мили, откъде ще се вземе човек тук? Тук нито птичка, нито бръмбарче идват.

— Пфу, жено, мирише ми на човек и това си е.

— Ами, няма какво да крия, пристигна моят брат.

— Я стига си се крил. Ако ти си най-големият брат, ще те насека на парчета, ако си средният, ще те накълцам на ситно. Ако си най-малкият, заповядай на обяд!

Янко излязъл от бюфета.

— Добре дошъл, братко, как стигна до нас?

— Братята ми ме набиха и ме изгониха от вкъщи, задето дадох сестрите ни на теб и твоите братя. Но аз искам да освободя сестрите си и вас, моите зетьове, защото вече знам, че сте омагьосани графове.

Мъжът на най-малката сестра му дал вълшебен кон и рекъл:

— В онази гора живее Луцифер, който ни е омагьосал. Негова жена е младата Терципилона. Заради нея ни омагьоса. Ако я освободиш, и нас, и сестрите си ще освободиш. А Терципилона ще ти стане жена. Но вече се пази от мен. Ето ти една люспа от мен, добре я пази. Когато изпаднеш в беда, ще дойда да ти помогна!

Тръгнал си Янко от къщата на най-малката си сестра. Вървял, вървял и стигнал гората. Както яздел из нея, срещнал Терципилона, която си налива вода от един ручей. Янко се приближил до нея.

— Сядай, Терципилона, на коня!

— Напрасно ще седна, защото твоя няма да стана!

Терципилона била под властта на Луцифер, но въпреки това седнала на вълшебния кон на Янко. Щом седнала, конят на Луцифер в конюшнията заритал силно. Долетял до него Луцифер.

— Какво ти е, конче мое? Скъпо вино пиеш, сено като коприна ядеш, какво ти е?

— Имаше красива жена, вече я нямаш!

— Конче мое, две крини орехчета ще изядем, две бъчви с вино ще изпием, две лули тютюн ще изпушим, два часа ще поспим и ще ги догоним. Ще ги догоним! Долетял Луцифер със своя кон до Янко.

— Какво да те правя, нещастнико! Но хайде, първата вина се прощава...

Той взел Терципилона.

На следващия ден Янко пак пресрещнал Терципилона.

— Сядай на коня — рекъл й той.

— Напразно ще седна, защото той отново ще ни залови! Терципилоната седнала до Янко, конят на Луцифер заритал в обора.

Долетял Луцифер до конюшната.

— Конче мое, какво има? Скъпо вино пиеш, сено като коприна ядеш, какво ти е?

— Имаше красива жена, но повече нямаш!

— Три крини орехи ще изхрускаме, три бъчви с вино ще изпием, три лули ще изпушим, три часа ще поспим и пак ще настигнем Янко.

Яхнал Луцифер коня си и веднага настигнал Янко.

— Какво да те правя, просяко? Още веднъж ти подарявам живота, на ако пак откраднеш жена ми, ще те убия!

На третия ден Янко пресрещнал жената на Луцифер.

— Терципилоната, сядай на коня!

— Напразно ще седна, защото отново ще ни хванат!

Въпреки всичко тя седнала и конят потеглил като вихър. Но конят на Луцифер отново заритал в конюшната. Долетял в конюшната Луцифер.

— Конче мое, какво ти става? Скъпо вино пиеш, сено като коприна ядеш, какво има сега?

— Имаше красива жена, вече я нямаш!

— Четири крини с орехи ще изядем, четири бъчви с вино ще изпием, четири лули с тютюн ще изпушим, четири часа ще поспим и ще успеем да ги догоним.

Луцифер догонил Янко.

— Е, просяко, сега вече няма да ти подаря живота. Какво да те направя?

— Насечи ме и ме сложи в чувал, а чувала завържи на гърба на коня ми.

Луцифер така и направил. Насякъл го, завързал го в чувала и метнал чувала на гърба на коня. Неусетно Луцифер насякъл и косъма, перото и люспата, които Янко носел със себе си. Колкото повече го сякъл, толкова повече тримата графове ги боляло. Те веднага разбрали, че Янко е изпаднал в беда. Тръгнали да го търсят. Видял го орелът и извикал братята си.

— Ето го, но е мъртъв!

Те потърсили жива и мъртва мас, изплакнали го в корито и го съживили. После му дали вълшебен кон, който бил по-силен от коня на

Луцифер.

— Янко, хайде сега иди при Терципилона.

Янко яхнал коня и пристигнал до морето.

— Терципилоно, сядай!

— Не се ли отказа, момко, той отново ще ни хване!

— Не се страхувай, този път Луцифер всичко ще загуби, защото моят кон е по-силен от неговия.

Тя седнала до него на коня. Конят на Луцифер отново заритал в конюшната. Долетял Луцифер.

— Конче мое, какво ти е? Скъпо вино пиеш, сено като коприна ядеш, какво има?

— Имаше красива жена, повече нямаш!

— Пет крини орехи ще изядем, пет бъчви с вино ще изпием, пет лули с тютюн ще изпушим, пет часа ще поспим и ще ги настигнем.

— Ех, господарю, няма да можем да ги догоним. Янко има кон, по-силен от мен. Свършено е с теб и с мен!

Сега Луцифер разбрал, че е загубил жена си, защото конят му бил по-слаб от коня на Янко. Той казал:

— Конче мое, качи се най-високия връх и скочи с мен, че да се убием двамата с теб, за да не се посраим пред света!

Така Янко освободил Терципилона и се ожени за нея. Освободил и тримата графове и сестрите си. Взели при себе си двамата си братя и така всички заедно дълго живели.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.